

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 12C/6/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112201049
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Bizoňová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1112201049.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Beatou Bizoňovou, v právnej veci žalobcu: Z. P. A. K., C. F. X, F., proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Račianska 71, Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/ 2003 Z.z. takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Žalovanému súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 12.1.2012 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 7.000,- EUR s 9% ročným úrokom z omeškania od 6.10.2011 do zaplataenia, podľa zákona č. 514/2003 Z.z.

2. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že štát zodpovedá za nemajetkovú ujmu spôsobenú mu neprávnyim úradným postupom - priet'ahmi a neprejednaním veci v primeranej lehote, v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I sp.zn. 22C/182/2004 o ochranu osobnosti, porušením § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čo konstatoval aj Okresný súd Košice 1 v Spr. 105/11 zo dňa 14.9.2011, keď uviedol, že od 2.11.2004 až doposiaľ, okrem prípravy pojednávania, doručenia výzvy na zaplataenie súdneho poplatku, rozhodnutia o neoslobodení žalobcu od súdnych poplatkov a požiadania Okresného súdu v Pezinku o výsluch žalobcu, neurobil žiaden iný úkon smerujúci k rozhodnutiu vo veci samej. On k priet'ahom v konaní neprispel, z dôvodu PN bol vypočutý dožadánym súdom a vo veci po viac ako 7 rokov nebolo vydané ani prvostupňové rozhodnutie. Vec mala pre neho v rozhodnom období mimoriadny význam. Nemajetková ujma sa nedokazuje. On ju určil v súlade s konst'antnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva v súlade so žiadosťou o predbežné prerokovanie jeho nároku zo dňa 6.10.2011 vo výške 1.000,- EUR za každý rok priet'ahov, čo za 7 rokov predstavuje 7.000,- EUR.

3. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení navrhol vykonanie dokazovania listom predsedníčky Okresného súdu Košice I sp. zn. Spr 105/11 zo 14.9.2011, sťažnosťou na priet'ahy zo dňa 19.8.2011, žiadosťou o prerokovanie nároku zo dňa 6.10.201, uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Co/79/2010- 166.

4. Žalovaný v písomnom vyjadreníim zo dňa 20.7.2012, doručenom súdu dňa 25.7.2012, žiadal konanie zastaviť, resp. návrh zamietnuť. Namietal, že nie sú splnené zákonné podmienky pre priznanie nároku na náhradu navrhovateľa v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. - nesprávny úradný postup, vznik škody (vrátane nemajetkovej ujmy) a príčinná súvislosť medzi nesprávnyim úradným postupom a vzniknutou škodou. V súvislosti s možnosťou priznať pri vzniku nemajetkovej ujmy aj jej náhradu v peniazoch

poukázal na §17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. podľa ktorého musia byť splnené ďalšie dve podmienky -vzhľadom na spôsobenú ujmu konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiniením a ujmu nie je možné uspokojiť inak ako v peniazoch. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 586/2012-25 zo dňa 12.3.2013, ktorý konštatuje, že základné právo žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov porušené bolo, ale Ústavný súdu SR prikázal konajúcemu súdu v predmetnom konaní konať bez zbytočných prietahov a priznal mu z požadovaných 1.000,- EUR za každý rok prietahov len 500,- EUR a zvyšok nároku bol zamietnutý. Bol toho názoru, že toto rozhodnutie je prekážkou res iudicata v tomto konaní a Ústavným súdom SR priznané finančné zadostučinienie považoval za dostačujúce. Za neprípustné označil, aby všeobecný súd tento stav reparaoval a opätovne žalobcovi priznal nemajetkovú ujmu v inej sume. Podľa rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR je cieľom priznania finančného zadostučinienia náhrada nemajetkovej ujmy (nález sp.zn. III. ÚS 75/01) resp. jej zmiernenie (nález sp. zn. IV.ÚS 15/03).

5. Súd vec prejednal a rozhodol podľa § 101 ods. 2 O.s.p., účinnom v danom čase, v neprítomnosti žalobcu, ktorý sa na pojednávanie nedostavil, pričom doručenie predvolania mal vykázané v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. a rozsudkom č.k. 12C/6/2012 - 131 zo dňa 7.5.2014, právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co/589/2014 - 150 zo dňa 30.5.2017, dňa 3.7.2017, žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

6. Najvyšší súd SR uznesením sp.zn. 6Cdo/94/2019 zo dňa 27.11.2019, právoplatným dňa 14.1.2020, rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 30.5.2017 sp.zn. 5Co/589/2014 a rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 7.5.2014 sp.zn. 12C/6/2012 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR zrušenie uvedených rozsudkov odôvodnil tým, že súd prvého stupňa pochybil, keď vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu podľa § 101 ods. 2 O.s.p., ktorý sa na pojednávanie nedostavil, pričom doručenie predvolania mal vykázané v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. a odvolací senát konštatoval, že zo žiadneho ustanovenia procesného poriadku a ani iného predpisu nevyplýva súdu povinnosť zisťovať, či adresát sa po celú dobu uloženia zásielky a v čase jej vrátenia súdu v mieste doručovania zdržiaval a nebolo by to ani dobre možné. Uviedol, že keď odvolací súd uviedol, že v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. je rozhodujúcim dátum prvého pokusu o doručenie, t.j. 4.4.2014 resp. 7.4.2014, kedy sa žalobca na adrese doručovania zdržiaval, tento záver nie je v súlade s názorom Ústavného súdu SR vysloveným v náleze z 3.4.2019 sp.zn. III.ÚS 420/2018, ktorý je pre najvyšší súd ako aj krajský a okresný súd záväzný. Odvolací súd nesprávne konštatoval naplnenie fikcie doručenia v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. Vzatím do väzby sa žalobca počas plynutia odbernej lehoty na adrese doručovania už nezdržiaval. Doručenie predvolania na pojednávanie bolo preto právne neúčinné. Neboli tak splnené podmienky pre možnosť pojednávania veci v jeho neprítomnosti v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd tento nedostatok neodstránil a tak konanie pred oboma súdmi je zaťažené vadou vyplývajúcou z ustanovenia § 420 písm. f) O.s.p.

7. Súd vykonal vo veci dokazovanie sťažnosťou žalobcu na prietahy v konaní 22C 182/2004 - vybavenie Spr. 105/11 zo dňa 14.9.2011, sťažnosťou žalobcu zo dňa 19.8.2011, predbežným prerokovaním nároku žalobcu zo dňa 6.10.2011, uznesením KS v Košiciach č.k. 6Co 79/2010-166, upovedomením o odročení pojednávania sp.zn. 22C 182/2004 zo dňa 31.7.2012, mailom zo dňa 26.10.2012, spisom Okresného súdu Košice I sp.zn. 22C 182/2004, nálezom Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 586/2012-25 zo dňa 12.3.2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Zo spisu Okresného súdu Košice I sp.zn. 22C 182/2004, pripojeného od 30.12.2013 do 13.1.2014, súd zistil, že žalobca sa v ňom návrhom doručeným Okresnému súdu v Pezinku dňa 21.9.2004 domáhal ochrany osobnosti proti advokátovi A.. B. U., N. X, E.. Žiadal:

- aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa ďalšieho kriminalizovania jeho osoby a poškodzovania jeho dobrého mena, práva na česť a dôstojnosť, porušovania zásady prezumpcie neviny a práva na "FAIR TRIAL" v rozpore s čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd bezbrehým šírením uznesení vyšetrovateľa ÚJaKP Košice I vo veci ČVS: ORP-99/OEK-K1-2004 a č.k. ČVS: ORP-100/OEK-K1-2004 zo dňa 3.3.2004 a 19.5.2004 pred tretími osobami a medzi podnikateľmi.

- aby súd uložil žalovanému povinnosť na vlastné náklady v lehote 10 dní od právoplatnosti rozsudku strpieť jeho publikovanie v plnom znení aj s odôvodnením v časopise "Bulletin Slovenskej advokácie" a to v troch po sebe idúcich vydaniach.

Okresný súd Pezinku žalobu teľa dňa 30.9.2004 z dôvodu miestnej príslušnosti postúpil Okresnému súdu Košice I .

Okresný súd Košice I uznesením č.k. 22C 182/2004-42 vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe, čo žalovaný urobil dňa 10.2.2005.

Okresný súd Košice I dňa 29.3.2005 stranám sporu oznámil, že termín pojednávania vo veci bude nariadený v 2. polroku roku 2006.

Podaním doručeným súdu dňa 11.3.2005 žalobca rozšíril žalobu o nemajetkovú ujmu vo výške 1.000.000,- Sk a dňa 10.8.2005 navrhol vo veci dokazovanie.

Okresný súd Košice I dňa 24.8.2006 podanie žalobcu doručil žalovanému a žiadal o pripojenie vyšetrovacích spisov ČVS: ORP-99/OEK-K1-2004 a č.k. ČVS: ORP-100/OEK-K1-2004.

Uznesením č.k. 22C 182/04-71 zo dňa 21.1.2006 Okresný súd Košice I pripustil rozšírenie žaloby a dňa 22.12.2006 vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 49.000,- Sk.

Okresný súd Košice I na pojednávaní dňa 11.2.2008 rozhodol o výsluchu žalobcu dožiadaným súdom a stanovil termín pojednávania na 12.5.2008. Tento termín ale pre chorobu žalobcu zrušil a vec odročil na neurčito. Dňa 2.4.2008 súd vyzval žalobcu, aby mu oznámil, kedy sa bude môcť zúčastniť pojednávania. Ten súdu dňa 21.4.2008 oznámil, že to bude vedieť až po lekárskej kontrole, ktorú má plánovanú na 26.6.2008.

Termín pojednávania bol dňa 6.4.2009 vytyčený na 8.6.2009. Žalobca neúčast' ospravedlnil z dôvodu kolízie pojednávani a žiadal o výsluch dožiadaným súdom.

Okresný súd Košice I uznesením č.k. 22C 182/2004-108 zo dňa 6.7.2009 konanie v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil a dňa 7.7.2009 požiadal o výsluch žalobcu dožiadaným súdom.

Dožiadaný súd vykonal výsluch žalobcu dňa 4.8.2008 a spis vrátil Okresnému súdu Košice I .

Žalobca sa dňa 20.8.2009 voči uzneseniu č.k. 22C 182/2004-108 zo dňa 6.7.2009 o čiastočnom zastavení konania odvolal a požiadal o oslobodenie od súdneho poplatku.

Okresný súd Košice I vec dňa 7.4.2010 predložil odvolaciemu súdu.

Krajský súd Košice uznesením č.k. 6Co 79/2010-166 zo dňa 7.12.2010 uznesenie Okresného súdu Košice I č.k. 22C 182/2004-108 zo dňa 6.7.2009 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a uložil súdu prvého stupňa v prvom rade rozhodnúť o žiadosti žalobcu na oslobodenie od súdneho poplatku.

Okresný súd Košice I uznesením č.k. 22C 182/2004-171 zo dňa 22.2.2011 žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal.

Žalobca sa voči tomuto uzneseniu odvolal dňa 6.4.2011.

Krajský súd Košice uznesením č.k.2Co 143/2011 -181 zo dňa 26.5.2011 uznesenie Okresného súdu Košice I č.k. 22C 182/2004-171 zo dňa 22.2.2011 potvrdil.

Dňa 10.4.2012 Okresný súd Košice I vytyčil termín pojednávania na 25.6.2012 na ktorý sa žalobca z dôvodu starostlivosti o deti ospravedlnil. Toto pojednávanie bolo z dôvodu PN zákonného sudcu odročené na 13.8.2012, ktoré bolo zrušené dňa 31.7.2012 z dôvodu vykonania nových dôkazov a bol určený nový termín pojednávania na 29.10. 2012. Aj tento termín pojednávania bol zrušený a to návrh žalovaného, z dôvodu kolízie pojednávani a pojednávanie bolo odročené na neurčito.

9. Na pojednávaní dňa 24.6.2020 žalobca uviedol že vec vedená na Okresnom súde Košice I sp.zn. 22C 182/2004 nie je stále ukončená, prebieha konanie na Ústavnom súde SR.

10. Žalobca dňa 19.8.2011 podal na Okresný súd Košice I sťažnosť na prieťahy v konaní.

11. Predsedníčka Okresného súdu Košice I vybavením sťažnosti na prieťahy v konaní 22C 182/2004 - vybavenie, Spr. 105/11 zo dňa 14.9.2001, uznala sťažnosť žalobcu za dôvodnú.

12. Žalobca dňa 6.10.2011 požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie na náhradu nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Košice I v konaní sp.zn. 22C 182/2004.

13. Ministerstvo spravodlivosti SR žiadosť žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy podľa §16 zákona č. 514/2003 Z.z. v zákonnej lehote neprerokovalo.

14. Ústavný súd SR nálezom sp.zn. III.ÚS 586/2012-25 zo dňa 12.3.2013 o sťažnosti žalobcu vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejedanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp.zn. 22C 182/2004 rozhodol takto:

1. Základné právo P.. Z.. A. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejedanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp.zn. 22C 182/2004 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice I v konaní vedenom pod sp.zn. 22C 182/2004 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. P.. Z.. A. K. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 500,- EUR, ktoré je Okresný súd Košice I povinný zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

4. Okresný súd Košice I je povinný uhradiť P.. Z.. A. K. trovy právneho zastúpenia v sume 269,58 EUR na účet jeho právnej zástupkyne A.. G. E., advokátska kancelária, H. XX, S., do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Ústavný súd SR v predmetnom náleze zistil okolnosti signalizujúce podiel žalobcu na predĺžení konania narušením jeho plynulosti. Nečinnosť súdu konštatoval v období od 10.2.2005 do 15.6.2005, od 10.8.2005 do 13.9.2006, od mája 2007 do 11.2.2008. Neefektívny postup súdu potvrdzuje aj rozhodnutie nadriadeného súdu zo dňa 7.12.2010, ktorým bolo zrušené uznesenie okresného súdu o zastavení časti konania a vec bola vrátená okresnému súdu so záväznými právnymi pokynmi ďalšieho postupu. Ústavný súd SR za neefektívny postup považoval aj postup okresného súdu, ktorým vyhovel návrhu žalovaného na odročenie pojednávania (určeného na 29.10.2012) bez toho, aby vopred preskúmal splnenie podmienok predpísaných relevantnou právnou úpravou (§ 119 O.s.p.), keď ich splnenie okresný súd zisťoval až dodatočne. Ústavný súd konštatoval, že relevantným faktorom, ktorý mal negatívny dopad na plynulý priebeh posudzovaného konania, bol postup okresného súdu a zbytočné prieťahy, ktorých sa dopustil predovšetkým v dôsledku označených období nečinnosti(v celkovom rozsahu 1 roka a 10 mesiacov) ako aj svojho neefektívneho postupu.

15. Žalobca na pojednávaní dňa 24.6.2020 žalobu na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil tým, že neefektívne konanie Okresného súdu Košice I vo veci sp.zn. 22C 182/2004 u neho vyvolalo stav právnej neistoty, bezmocnosť a beznádej. Pokiaľ súd v prvom rozsudku č.k. 12C/6/2012 - 131 zo dňa 7.5.2014 vytýkal, že nemajetkovú ujmu nepreukázal a nenavrhol na jej preukázanie ani žiadne dôkazy, navrhol na otázku vzniku nemajetkovej ujmy vykonať dokazovanie výsluchom svedkov P.. U. Z. B. P.. K. V..

16. Na pojednávaní dňa 2.10.2020 žalobca uviedol, že na výsluchu navrhnutých svedkov P.. U. Z. B. P.. K. V. netrvá, z dôvodu ich úmrtia. Súd uznesením dňa 2.10.2020 upustil od ich výsluchu.

17. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. účinného v rozhodnom období, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z.z. účinného v rozhodnom období, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákon č. 514/2003 Z.z. účinného v rozhodnom období, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 zákon č. 514/2003 Z.z. účinného v rozhodnom období, sa uhrádza škoda a ušlý zisk. V prípade, ak iba samostatné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 zákon č. 514/2003 Z.z. účinného v rozhodnom období, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

18. V predmetnom konaní sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 7.000,- EUR z titulu nesprávneho úradného postupu. Za nesprávny úradný postup označil priedahy a neprejednanie veci v primeranej lehote, v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I sp.zn. 22C 182/2004, o ochranu osobnosti.

19. Podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. štát za škodu a nemajetkovú ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom zodpovedá objektívne za súčasného splnenia troch podmienok:

1. že sa príslušný orgán štátu dopustil nesprávneho úradného postupu,
2. že poškodenému vznikla škoda resp. nemajetková ujma,
3. že škoda, resp. nemajetková ujma je v príčinnej súvislosti s týmto nesprávnym úradným postupom.

20. Podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priedahov. O sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd podľa článku 127 ods.1 Ústavy SR rozhoduje len Ústavný súd SR.

21. Súd na základe vykonaného dokazovania, zo spisu Okresného súdu Košice I sp.zn. 22C 182/2004, súd zistil, že žalobca sa v ňom žalobou doručenou súdu dňa 21.9.2004, rozšírenou dňa 11.3.2005, domáhal ochrany osobnosti proti advokátovi A.. B. U.. Žalobca sa sťažnosťou zo dňa 19.8.2001 sťažoval na priedahy v konaní u predsedu uvedeného súdu. Predsedníčka Okresného súdu Košice I vybavením sťažnosti na priedahy v konaní 22C 182/2004, Spr. 105/11 zo dňa 14.9.2001, uznala sťažnosť žalobcu za dôvodnú. Žalobca podal aj sťažnosť na porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v danej veci na Ústavnom súde SR. Ústavný súd SR nálezom sp.zn. III.ÚS 586/2012-25 zo dňa 12.3.2013 o sťažnosti žalobcu rozhodol tak, že základné právo žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp.zn. 22C 182/2004 porušené bolo, prikázal Okresnému súdu Košice I konať v konaní vedenom pod sp.zn. 22C 182/2004 bez zbytočných priedahov a žalobcovi priznal finančné zadosťučinenie v sume 500,- EUR. Ústavný súd SR v predmetnom náleze zistil okolnosti signalizujúce podiel žalobcu na predĺžení konania narušením jeho plynulosti a konštatoval, že relevantným faktorom, ktorý mal negatívny dopad na plynulý priebeh posudzovaného konania, bol postup Okresného súdu Košice I a zbytočné priedahy, ktorých sa tento súd dopustil predovšetkým v dôsledku svojej nečinnosti v celkovom rozsahu 1 roka a 10 mesiacov, ako aj svojim neefektívnym postupom. Na základe uvedeného tunajší súd dospel k záveru, že v prejednávannej veci je týmto preukázaná podmienka nesprávneho úradného postupu, ako jednej z podmienok pre úspešné uplatňovanie práva na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z.

22. Následne súd skúmal ďalšie dve podmienky pre úspešné uplatňovanie práva na náhradu škody podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., vznik nemajetkovej ujmy a príčinnú súvislosť s týmto nesprávnym úradným postupom a vzniknutou nemajetkovou ujmu. Žalobca uplatnený nárok na nemajetkovú ujmu odôvodnil tým, že konanie vedené na Okresnom súde Košice I sp.zn. 22C 182/2004 o ochranu osobnosti malo pre neho v rozhodnom období mimoriadny význam a vzniknuté priedahy v tomto konaní u neho vyvolali stav právnej neistoty, bezmocnosť a beznádej. Žalobca uviedol, že nemajetková ujma sa nedokazuje, s čím ale konajúci súd nesúhlasil, pretože podľa § 9 a § 17 zákon č. 514/2003 Z.z.

sa nemajetková ujma uhrádza analogicky ako škoda, t.j. tomu komu bola spôsobená nesprávnym úradným postupom, za podmienky, že je v príčinnej súvislosti s preukázaným nesprávnym úradným postupom. Žalobca síce za nemajetkovú ujmu označil stav právnej neistoty, bezmocnosť a beznádej, ale neuviedol ako konkrétne sa tento stav prejavil v jeho osobnostných právach, preto súd nemohol toto všeobecné tvrdenie žalobcu o stave právnej neistoty, bezmocnosti a beznádeji posúdiť a vyhodnotiť jeho dôvodnosť. Strany sporu znášajú zodpovednosť za skutkový stav a musia dokazovať svoje tvrdenia. V prípade, že strana sporu si nesplní povinnosť tvrdenia platiť, že neuniesla bremeno tvrdenia. Strany musia tiež svoje tvrdenie preukázať, keď existencia tvrdenej skutočnosti je podmienená existenciou dôkaznej povinnosti, teda povinnosti strany predložiť resp. označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Nedodržanie povinnosti tvrdenia alebo dôkaznej povinnosti sa prejaví v rozhodnutí vo forme neúspechu strany v spore. Konanie je založené na kontradiktórnej zásade, podľa ktorej strana svoje tvrdenie musí preukazovať dôkazmi. Žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia o vzniku nemajetkovej ujme.

23. Žalobca uplatnenú nemajetkovú ujmu určil vo výške 7.000,- EUR v súlade s konštantnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ako 1.000,- EUR za každý rok prieťahov, keď bol toho názoru, že prieťah v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I sp.zn. 22C 182/2004, trval 7 rokov. Súd v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. z titulu nesprávneho úradného postupu ale nemá právomoc skúmať prieťahy v inom súdnom konaní. Toto právo podľa článku 127 ods.1 Ústavy SR patrí Ústavnému súdu SR. Súd preto pri posudzovaní prieťahu v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I sp.zn.22C 182/2004 mohol vychádzať len z prieťahov konštatovaných v náleze Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 586/2012-25 zo dňa 12.3.2013, podľa ktorého prieťah v tomto konaní trval 1 rok a 10 mesiacov a žalobca sa svojim správaním podieľal na predĺžení konania narušením jeho plynulosti. To znamená, že nesprávny úradný postup spočívajúci v 7 ročných prieťahoch v súdnom konaní sp.zn. 22C 182/2004 preukázaný nebol. Ústavný súd SR v náleze sp.zn. III.ÚS 586/2012-25 zo dňa 12.3.2013 za zistené prieťahy v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I sp.zn. 22C 182/2004 priznal žalobcovi finančné zadosťučinenie v sume 500,- EUR a prikázal Okresnému súdu Košice I v konaní vedenom pod sp.zn. 22C 182/2004 konať bez zbytočných prieťahov. Podľa názoru súdu toto rozhodnutie Ústavného súdu SR je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na nepreukázanú ujmu spôsobenú žalobcovi nesprávnym úradným postupom a dostatočným uspokojením nemajetkovej ujmy žalobcu, ktoré v zmysle § 17 zákona č. 514/2003 Z.z. vylučujú priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch.

24. Z dôvodu, že v konaní nebola preukázaná podmienka vzniku nemajetkovej ujmy, nie je daná ani podmienka príčinnej súvislosti medzi nemajetkovou ujmu a preukázaným nesprávnym úradným postupom.

25. Súd sa základe uvedeného súd dospel k záveru, že nie sú súčasne splnené všetky tri zákonné podmienky pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2004 Z.z. z titulu preukázaného nesprávneho úradného postupu v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I sp. zn. 22C 182/2004 uvedené v odseku 19.(vznik nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi nepravým úradným postupom a nemajetkovou ujmu) a preto žalobu zamietol.

26. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa pomeru úspech vo veci a úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.